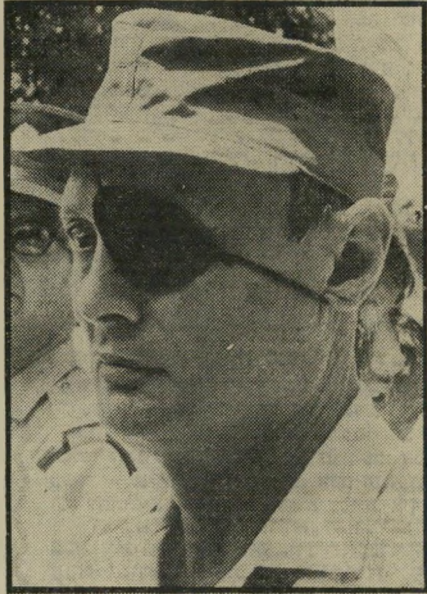

בנילול את דרישות הוועד הצעירים, קבע ממוס נסיונו: "במדינה אף אחד אינו רעב, ואף אחד אינו מתגלגל בר חוב"

הטבות לאנשי המכס. את השקפי הטבות לאנשי המכס, את השקפי תו הסוציאליט גילה דיין בדברו על ביוז בון 17 המיליונים במצודת כפיר. הוא הצ' דיק לגמרי את הקמת המצודה במקום זה ובמחיר זה, הוסיף בלעג: "אילו היו חוסי-כיס את הכסף הזה, היו מבזבזים אותו על כל מיני הטבות לקבוצות-לחץ, כמו ההט' בות לאנשי-המכס"

הקצינים מחאו כפיים גם להערה זו, שי העמידה את עליית שכרם של עובדים מי

שרה-ביטחון

"אף אחד אינו רעב..."

עוטייכולת כה-הטבה לקבוצות-לחץ, ו-ש קראה לצה"ל בגלוי לבזבז את כספי ה-ר מדינה.

היה זה נאום מיוחד במינו בישראל, אם כי מקובל בארצות-החוץ מסוימות. כי היה זה נסיון מופלג של פוליטיקאי, איש-צבא-ברימוס, לגייס את הצבא למדיניות ריאק-ציונית, תוך הפצת סיסמות לאומניות ו-ר הפיכת הצבא עצמו לקבוצת-לחץ כ-ל כליה.

מדיניות

ישיבה בין

הכסאות

פעמיים הצביעה ישראל באותו יום גור-לי באו"ם, כאשר נדונו קבלת סין העממית וגירוש מישטרול של צ'אנג קיי-שק. בשתי הצבעות סותרות, הצליחה להושיב את עצמה, כרגיל, בין שני הכסאות. ההצבעה המכרעת היתה דווקא הרא-שונה, ה"נוהלת", בה נדונה ההצעה ה-אמריקאית שיהיה דרוש רוב של שני שלישים להצבעה המהותית. בהצבעה זו חמכה ישראל בארצות-הברית — דבר שהציב אותה במחנה האנטי-סיני המוב-הק.

אילו נתקבלה הצעה זו, היתה קבלת סין העממית נדחית לפחות בשנה. כי כמה מן המדינות, שקפצו ברגע האחרון לצד סין, היו אז נשאות בצד ארצות-הברית. במיקרה זה לא היה נמצא רוב של שני שלישים לקבלת פקין.

ספק אם הצבעה זו תישכח במהרה על-ידי הסינים וידיהם.

הפתעה ומחאות-יכפיים. כעבור שעה קלה נערכה ההצבעה הרשמית על קבלת סין. לפי ההוראות שקיבל מראש, הצביע יוסף תקוע בשלב זה בעד קבלת סין.

הטלוויזיה האמריקאית (שהועתקה על פני הטלוויזיה הישראלית) התעכבה על פניו של תקוע, כאשר אמר "הן" לקבלת פקין. היא גם קלטה את מחאות-הכפיים הסוערות מצד הנציגים המופתעים, שהת-רגלו זה מכבר למחשבה שישראל היא גרורה אמריקאית, ושהיו בטוחים שישראל (המשך בעמוד 22)

העם

איך יבוא

ימי המשיח

ההלטת הממשלה להנהיג שרות בהת-גדבות לבנות הוא מעשה מבורך, הפותח פתח לרפורמות חשובות.

כידוע, לא בוצע מעולם חוק השרות הלאומי, אשר לפיו היו חייבות בנות "דתיות", המשוחררות מגיוס בצה"ל, לש-רת בשרות לאומי אחר — בחינוך, בבתי-חולים, בסעד, ועוד. עכשיו החליטה ה-ממשלה לבטל חובה זו. להבא יהיה שרות הבנות, שהצהירו על דתיותן, בהתנדבות. תרצינה לשרת — טוב. לא תרצינה — גם טוב.

וזהו התקדמות חשובה אחרת, אל תקר-פת-הווער של החלוציות.

גם לבנים. הצעד הבא הוא, כמובן, להפעיל את אותו עקרון יפה גם על ה-בנים. הרי לא יתכן שתהיה במדינה הפ-לייה בין המינים, ושיתפללו כאן "ברוך ששני אשה".

על הממשלה, אפוא, לבטל את חובת-השרות של הבנים, גם של מי שאינם בחורי-ישיבה, שיצהירו כי אינם יכולים לשרת "מטעמי דת". המצהירים כך ישו-ת-ררו מכל שרות-חובה, אבל יהיה מותר להם להתנדב לשרות אלטרנטיבי, כגון שליחות בחו"ל.

גם לאזרחים. הצעד שלאחר מכן מובן מאליו. הרי לא יתכן להפלות בין חיילים לאזרחים, שמא ייאמר על המדי-נה שהיא מליטאריסטית, ושבה נדפק רק האזרח.

לפיכך על הממשלה לבטל את חובת-התשלום של מסי-הכנסה. אזרח שיצהיר כי "מטעמי דת" איננו יכול לשלם מס-הכנסה — ישוחרר. אם ירצה, יוכל לשלם תשלום-בהתנדבות, לפי רצונו — למשל לליגה למלחמה בשחפת, או לאילנטי-פוליו.

בחוגים דתיים מוסמכים קיימת התקוה שעם הגשמת רפורמה זו, יצהירו סוף-סוף כל אזרחי ישראל על דתיותם, וכך יבואו ימי המשיח.

מפלגות

משה דיין

יוצא לקרב

מחאות-יכפיים סוערות רעמו בהיכל ה-תרבות התל-אביבי, בו הצטופפו כשלושת אלפי איש, קציני-שיריון מכל הדרגות — החל בסגני-מישנה שסיימו בשבוע שע-בר את הקורס, וכלה במפקדי חטיבות. הם התאספו כדי לחגוג את יום השיריון, שמלאת 15 שנה למיבצע-סיני.

האיש שעורר את סערת-המחאות היה משה דיין — בנאום שאין לו תקדים ב-היסטוריה הקצרה של המדינה.

ציונות של מאנכים. נאומו של דיין היה מחוץ לתוכנית. כפי שפורסם מראש, עמדו לנאום בעצרת רק מפקד גייסות השיריון, "ברוך" אדן, ראש אמ"ן והרמטכ"ל. באמצע היתה צריכה להיות הפסקה של עשרים דקות.

ברגע האחרון החליט דיין לנצל הזדמ-נות זו להופעה-רבתית. ההפסקה קוצרה, ובמקומה הופיע דיין.

מן הרגע הראשון לא השאיר ספק לגבי מטרת הנאום — הכרזת-מלחמה נגד הכו-נה של פינחס ספיר לקצץ בתקציב-הביט-חון.

לשם כך חילק דיין את נאומו ל-פרקים, אשר להם הוא נתן כותרות כמו "שיריון וציונות", "שיריון ותקציב" ו-"שיריון ומלחמה".

"פנתרים-שמנת-רים." הציונות ה-משוריינת של דיין כללה עימות מעניין. זה מול זה העמיד שר-הביטחון את ביצורי קורבילב ואת היאחזויות נח"ל. בקבעו כי אלה עלו כמו אלה, שאל: "איפה הציו-נות הטובה יותר?"

המסקנה, שעוררה מחאות-יכפיים סו-ערו: על ברילב הוא ציוני יותר מן ה-היאחזויות.

לאחר מכן התמודד עם הטענה שדרוש קיצוץ בתקציב-הביטחון כדי להגביר את ההוצאות הסוציאליות של המדינה. הוא דיבר בלעג על "פנתרים-שמנת-רים", פטר

הוועד הציבורי להנהגת נישואין אזרחיים

"יום המזר"

יום ג', 9.11.71, הוכרז על-ידי הוועד כ-"יום הממזר". ביום זה, בשעה 11.00 בבוקר, תתקיים עצרת הזדהות ברחבת המנורה מול בניין הכנסת בירושלים. בסיומה, תגיש משלחת מטעם הוועד לחברי הכנסת עזומה ובה דרישה להנהגת נישואין אזרחיים לאלתר.

בעצרת ישאו דברים אישי ציבור, והרב טוביה בן-חורין ישא "תפילה למען פתיחת המוחות".

אזרח שוחר חופש,

כל עוד קיימת חרפת הממזרות בקרבנו, נקום ונכריז:

כולנו ממזרים!

בוא להשתתף בעצרת!

בית הספר הישראלי ללימוד התנ"ך בתכתובת

מציע לכם ללימוד בחינם חוגי תנ"ך בשפה העב-רית, האנגלית, הצרפתית או הרומנית.

✱ כיצד להבין את התנ"ך.

✱ העבר, ההווה והעתיד של ישראל.

✱ ספר דניאל ומהתגלות.

לאחר סיום הלימודים יוענקו לתלמידים תעודות דיפ-לומה של "הר ציון ירושלים".

למד תנ"ך בחינם, בביתך ובזמנך הפנוי

פנה אל: ת.ד. 10060 ירושלים

FREE!!!

THE MOUNT ZION REPORTER

A TWENTY PAGE MONTHLY MAGAZINE IN COLORS

- Digest of ISRAEL NEWS (printed in ISRAEL).
- BIBLE prophecies on Daniel and revelation, explained.
- Past present and future of ISRAEL pre-announced in the Bible.
- A health page: how to live and eat. TO LIVE LONG.
- Questions and answers on Israel and on the Scriptures.
- Other interesting articles!

This beautiful magazine will be sent FREE upon asking.

Write to us TODAY and you will receive it at ONCE!

Address:

THE MOUNT ZION REPORTER

P.O. Box 568

JERUSALEM

ISRAEL

כריכות

העולם הזה

קוראים המעוניינים לברוך את גליונות "העולם הזה" של שנת 1970, יכולים להביא את הגליונות שברשותם למערכת, "העולם הזה", רחוב קרליבך 12, תל-אביב, בין 10 בבוקר ל-2 בעהריים.

הקוראים יקבלו במקום, תמורת 14 ל"י, שני כרכים, א' ו-ב' של 1970.

עבור כל גליון חסר יש לשלם 1.80 ל"י.